

Samling af Afgørelser

Forenede sager C-361/15 P og C-405/15 P

**Easy Sanitary Solutions BV og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret
(EUIPO)
mod
Group Nivelles NV**

»Appel – intellektuel ejendomsret – EF-design – forordning (EF) nr. 6/2002 – artikel 5 – nyhed – artikel 6 – individuel karakter – artikel 7 – offentliggørelse – artikel 63 – Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsrets (EUIPO) beføjelser i forbindelse med bevisførelsen – bevisbyrde, der påhviler indgiveren af en ugyldighedsbegæring – krav til gengivelsen af et tidligere design – design, der gengiver en bruserafløbsrende – appelkammerets afslag på ugyldighedsbegæringen«

Sammendrag – Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. september 2017

1. *EF-design - afkald og ugyldighed - ugyldighedsbegæring, der er støttet på eksistensen af et tidligere design - bevisbyrde*

[Rådets forordning nr. 6/2002, 12. betragtning, art. 3, litra a), art. 5-7, art. 25, stk. 1, litra b), art. 52, stk. 1 og 2, og art. 53, stk. 1 og 2; Kommissionens forordning nr. 2245/2002, art. 28, stk. 1, litra b), nr. v)]

2. *Appel - anbringender - en doms præmisser, der er behæftet med en tilsidesættelse af EU-retten - konklusionen berettiget af andre retlige grunde - ikke lagt til grund*

(Art. 256, stk. 1, TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

3. *EF-design - ugyldighedsgrunde - ingen nyhed - tidligere offentliggørelse af et identisk design - tidligere design, der skal inkorporeres i et andet produkt eller anvendes herpå - ingen betydning*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 5, stk. 1, 10, 19 og 36)

4. *EF-design - ugyldighedsgrunde - manglende individuel karakter - design, der ikke giver den informerede bruger et anderledes helhedsindtryk end det, det tidligere design giver - informeret bruger - begreb - den relevante informerede brugers kendskab til det ældre design, der er inkorporeret i et produkt fra en anden industriel sektor end den, der er berørt af det omtvistede design, eller anvendes på et sådant produkt - ingen betydning*

(Rådets forordning nr. 6/2002, art. 5-7)

1. For det første gælder det i henhold til artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning nr. 2245/2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 6/2002 om EF-design, at hvis en begæring om, at et registreret EF-design erklæres ugyldigt, er baseret på den omstændighed, at dette design ikke opfylder de i artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002 omhandlede krav, skal denne ugyldighedsbegæring

indeholde oplysninger om og afbildning af tidligere design, som kunne være til hinder for det registrerede EF-designs nyhedskrav eller individuelle karakter, samt dokumenter, der godtgør eksistensen af disse tidligere design.

I forbindelse med en ugyldighedsbegæring baseret på artikel 25 i forordning nr. 6/2002 fremgår det for det andet af forordningens artikel 52, stk. 1 og 2, samt artikel 53, stk. 1 og 2, at det ikke påhviler Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret eller Retten, men den sagsøger, der påberåber sig ugyldighedsgrunden i den nævnte forordnings artikel 25, stk. 1, litra b), at fremlægge beviser til godtgørelse af, at denne grund foreligger.

Såfremt indgiveren af ugyldighedsbegæringen har påberåbt sig ugyldighedsgrunden i artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, påhviler det følgelig denne at fremlægge beviser til godtgørelse af, at det omtvistede design ikke opfylder betingelserne i forordningens artikel 4-9.

Hvad derudover angår anbringendet om tilsidesættelse af artikel 5 i forordning nr. 6/2002 skal det bemærkes, at denne bestemmelse, idet den, for at et design anses for nyt, kræver, at »intet identisk design er blevet offentliggjort«, indebærer, at vurderingen af, om et design er nyt, skal foretages ud fra et eller flere bestemte design, som er individualiseret, bestemt og identificeret blandt alle de design, som tidligere er blevet offentliggjort.

I denne henseende skal det bemærkes, at der i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 6/2002 ved et design forstås »et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, tekstur og/eller materiale«. Heraf følger det, at udseendet inden for rammerne af den ordning, som er fastsat ved forordning nr. 6/2002, udgør den afgørende faktor for et design.

Følgelig udgør den omstændighed, at et kendetegn ved et design er synligt, en afgørende forudsætning for denne beskyttelse. Således anføres det i 12. betragtning til forordning nr. 6/2002, at beskyttelsen af et design ikke bør udvides til at omfatte komponenter, der ikke er synlige under normal brug af et produkt, eller elementer af en komponent, som ikke er synlige, når komponenten er monteret, og at disse elementer følgelig ikke må tages i betragtning ved vurderingen af, om andre af designets karakteristika opfylder kravene for beskyttelse.

Det følger af de ovenstående betragtninger, at det er afgørende, at EUIPO's instanser råder over en afbildning af det tidligere design, der gør det muligt at fastlægge udseendet af det produkt, som designet indgår i, og præcist og med sikkerhed at identificere det tidligere design for i henhold til artikel 5-7 i forordning nr. 6/2002 at kunne foretage en vurdering af, om det anfægtede design er nyt og har individuel karakter, og den sammenligning, som indgår i denne vurdering, af de omhandlede design. For at undersøge, om det omtvistede design faktisk savner nyhed eller individuel karakter, er det nemlig nødvendigt at have adgang til et præcist og bestemt tidligere design.

Det følger heraf, at det påhviler den part, der har indgivet ugyldighedsbegæringen, for EUIPO at fremlægge de nødvendige oplysninger og navnlig identifikation- og den præcise og fulde gengivelse af det design, der påstås at ligge først i tid, med henblik på at godtgøre, at det omtvistede design ikke gyldigt kan registreres.

(jf. præmis 58-65)

2. Det fremgår af Domstolens praksis, at en retlig fejl begået af Retten ikke fører til ophævelse af den appellerede dom, hvis det fremgår, at dommens konklusion støttes på andre præmisser.

(jf. præmis 73)

3. Det følger af artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 om EF-design, at et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort, inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis det er et registreret EF-design.

Ordlyden af denne bestemmelse medfører ikke, at spørgsmålet, om et design er nyt, er afhængigt af de produkter, hvori det kan inkorporeres, eller hvorpå det kan anvendes.

Det skal derudover bemærkes, at artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 fastsætter, at beskyttelsen af et EF-design omfatter »ethvert design«, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.

Såfremt den holdning, hvorefter beskyttelsen af et design afhænger af arten af det produkt, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, således skulle lægges til grund, ville en sådan beskyttelse være begrænset til alene de design, der tilhører en bestemt sektor. Et sådant standpunkt kan derfor ikke tiltrædes.

Det fremgår i øvrigt såvel af artikel 36, stk. 6, som artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, at et registreret EF-design giver indehaveren eneret til at bruge det pågældende design på enhver form for produkter og ikke kun på det produkt, der er angivet i registreringsansøgningen.

I medfør af den nævnte artikel 36, stk. 6, berører oplysningerne i de elementer, der er anført i bl.a. samme artikels stk. 2, nemlig ikke omfanget af beskyttelsen af designet som sådan. Følgelig kan disse oplysninger, der består af en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, ikke begrænse beskyttelsen af dette design, således som den navnlig er fastlagt i artikel 10 i forordning nr. 6/2002.

Hvad angår forordningens artikel 19, stk. 1, gør henvisningen til »et produkt«, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, det ikke muligt at fastslå, at EF-designbeskyttelsens omfang er begrænset til det produkt, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes.

Et EF-design kan med hensyn til fortolkningen af artikel 10 og 19 såvel som artikel 36 i forordning nr. 6/2002 ikke anses for at være nyt som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 1, såfremt et identisk design er blevet offentliggjort inden de datoer, der er præciseret i denne bestemmelse, selv om dette tidligere design skal inkorporeres i et andet produkt eller anvendes herpå. Den omstændighed, at beskyttelsen i henhold til et design ikke er begrænset til alene at gælde de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, medfører nemlig nødvendigvis, at vurderingen af, om designet er nyt, heller ikke skal være begrænset til disse produkter alene.

(jf. præmis 89-96)

4. I overensstemmelse med artikel 6 i forordning nr. 6/2002 om EF-design anses et design for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort: Domstolen har allerede fastslået, at begrebet den informerede bruger, der ikke er defineret i forordningen, kan opfattes som en bruger, der ikke er gennemsnitligt opmærksom, men som er særligt opmærksom, hvad enten det er på grund af personlige erfaringer eller omfattende kendskab til den omhandlede sektor.

Det er ifølge Domstolens praksis korrekt, at benævnelsen »informerede« angiver, at brugeren, uden at være designer eller teknisk ekspert, er bekendt med forskellige design i den omhandlede sektor, er i besiddelse af et vist kendskab til de bestanddele, som disse design normalt består af, og udviser en vis grad af opmærksomhed, når han anvender produkterne, som følge af hans interesse for de omhandlede produkter.

Imidlertid kan begrebet om den informerede bruger ikke fortolkes således, at det kun er såfremt denne informerede bruger kender det tidligere design, at det tidligere design kan være til hinder for anerkendelse af, at det senere design har individuel karakter. En sådan fortolkning er nemlig i strid med artikel 7 i forordning nr. 6/2002.

I denne henseende skal det bemærkes, at det følger af artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002, at et design kun skal sammenlignes med et andet design med henblik på at konstatere, om det første er nyt samt har individuel karakter, hvis det andet design er blevet offentliggjort.

Når et design anses for at være blevet offentliggjort som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, er denne offentliggørelse både relevant for så vidt angår undersøgelsen af, om det design, som det offentliggjorte design sammenlignes med, er nyt som omhandlet i forordningens artikel 5, og for dette første designs individuelle karakter som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 6.

Derudover er den »pågældende sektor« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 ikke begrænset til den, der er berørt af det produkt, hvori det omtvistede design skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

Imidlertid tager standpunktet, hvorefter det alene er såfremt den informerede bruger kender det tidligere design, at det tidligere design kan være til hinder for anerkendelse af, at det senere design har individuel karakter, udgangspunkt i, at det med henblik på vurderingen af et designs individuelle karakter som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 kræves, at det tidligere design, hvis offentliggørelse allerede er godtgjort som omhandlet i forordningens artikel 7, stk. 1, er kendt af den informerede bruger af det omtvistede design.

Dog findes der i den nævnte artikel 7, stk. 1, intet grundlag for at antage, at det er nødvendigt, at den informerede bruger af det produkt, hvori det omtvistede design er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, kender det tidligere design, når dette er inkorporeret i et produkt fra en anden industriel sektor end den, der er berørt af det omtvistede design, eller anvendes på et sådant produkt.

(jf. præmis 124-131)